

Iz ornitološke beležnice From the ornithological notebook

BELOGLAVI JASTREB *Gyps fulvus*
GRIFFON VULTURE - 3 (adult and 2
juveniles) on 19th July 1998 at Godovič (W
Slovenia)

V zgodnjem nedeljskem popoldnevu smo v prijetni poletni senci klepetali pred domačo hišo v Godoviču. Bilo je 19. 7. 1998. Nizko nad vasjo sem zagledal veliko svetlo ujed, ki se je v počasnih krogih elegantno dvigala. Že brez daljnogleda sem zlahka prepoznal beloglavega jastreba. Ko se je dvignil za približno 200 m, medtem sem imel že daljnogled v roki, se je po enaki spirali dvigal še en beloglavi jastreb. Brez najmanjšega napora sta se ob ugodni termiki dvigala visoko proti nebu, ko je nenadoma, ne vem od kod, priletel še tretji beloglavi jastreb. Primerjava s prejšnjima dvema mi je pokazala, da gre očitno za dva nekoliko temnejša prvoletna osebka, ki sta bila brezhibno operjena, ter tretji odrasel svetlejši osebek, ki je kazal očitna znamenja golitve zaradi posameznih manjkajočih letalnih peres v obeh perutih.

Ko so bili vsi trije že visoko nad vasjo, se je od nekje prikazal par sokolov selcev. Srdito sta napadala jastreba, za katerega sem ugotovil, da je odrasel (zaradi golitve), medtem ko se za mladi ptici nista niti zmenila.

Istega dne pod večer se je izpod Porezna vrnila hči Danijela ter pripovedovala o treh velikih ujedah, ki so tja priletele dobro uro zatem, ko so bile opazovane v Godoviču. Na fotografiji, ki ji jo je uspelo napraviti, je bilo nedvomno videti, da je šlo v resnici za beloglavega jastreba. *Peter Grošelj, Godovič 124, 5280 Idrija*

MALI KLINKAČ *Aquila pomarina*
LESSER SPOTTED EAGLE - On 14th
April 1998 at Ljubljansko barje (C Slovenia)

14. 4. 1998 pozno popoldne sem se odpravil na Krim. Spotoma sem se ustavil

na Ljubljanskem barju blizu Kozlerjeve gošče, da bi pogledal, ali me čaka kakšna ptičja novost. Pravzaprav sem oprezal za ujedami, saj sem bil še vedno pod vtisom popisa ptic v Krakovskem gozdu (10.-11. 4. 1998), kjer smo imeli priložnost videti kar nekaj zanimivih in redkih ujed, med njimi tudi gnezdečega malega klinkača.

Kakorkoli že, sprva razen nekaj kanj *Buteo buteo* nisem zapazil nobene druge ujede. Pač pa sem med vožnjo na oddaljenem drevesu zagledal nekoliko večjo "kanjo". Bolj ko sem se z avtomobilom približeval, manj je bila ujeda podobna kanji. Prišel sem ji že skoraj povsem blizu (manj kot 80 metrov), ko so, nebodijih-treba, proti orlu korakali nič hudega sluteči sprehajalci s svojimi štirinožnimi prijatelji, seveda brez vrvice. Seveda je zletel, meni pa je pognalo kri v glavo in mrzlično sem mu začel slediti z daljnogledom. K sreči je orel, to sem že lahko dognal po značilnih prstih na konceh peruti, letel zelo počasi. Dobro sem opazil nekoliko daljšo glavo z močnim kljunom, primerljivo s kanjo, ki se mi je vtisnila v spomin že v Krakovskem gozdu. Orel je bil po prsih precej temen, vzorca in barve peruti in hrbta pa nisem mogel videti. Kot da bi me nekako uslišal, je tik pred Kozlerjevo goščo, kamor je letel, naredil nekakšen obrat v zraku in mi zelo lepo pokazal še svojo zgornjo stran telesa. Peruti so bile nekako kontrastne, obarvane s temnim, skoraj črnim robom (primarna in sekundarna peresa) in svetlim oziroma rjavkastim ramenskim delom peruti (krovci, ramena). Pozneje sem v priročniku prebral, da je za malega klinkača značilna bela trtica oziroma baza repa, vendar nanjo v tistem kratkem, a koristnem trenutku orlovega obrata žal nisem bil pozoren. Kljub temu lahko rečem, da sem opazoval malega klinkača, ki mi je tako skušal obnoviti spomin na čudoviti Krakovski gozd. Opazovanje je po mojih podatkih celo prvo opazovanje malega klinkača na Ljubljanskem barju. *Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana*